

Döntés a www.magyar nemzet.hu internetes oldalon „Meseország: mit mond a tudomány?” címmel megjelent cikk miatt indult személyiségi jogi perben

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadóként üzemeltetett www.magyar nemzet.hu internetes oldalon 2020. október 12. napján „Meseország: mit mond a tudomány?” címmel megjelent cikkben a felperes által kiadott Meseország mindenkié című könyvet a pedofiliához, a Labrisz Leszbikus Egyesület felperest pedig egy pedofil szervezethez hasonlította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a www.magyar nemzet.hu oldalon bocsánatkérés formájában fejezze ki sajnálkozását a jogsértésért, amelyet a fenti cikkbe ágyazva, annak elérhetősége idejére, de legalább 30 napig, a cikkel azonos betűtípussal és betűméretben közöljön, továbbá azt 24 órára tegye elérhetővé a sajtótermék kezdőlapján.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.000.000 forint sérelemdíjat, továbbá 63.500 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás szerint a felperes 1999 óta bejegyzett civil szervezet, egyesület, amelynek legfontosabb tevékenysége a közösség-szervezés, a leszbikus és biszexuális nők láthatóságának erősítése és a szélesebb társadalommal való dialógus publikációkon, ismeretterjesztésen, lobbitevékenységen keresztül.

A felperes felelős kiadója a Meseország Mindenkié elnevezésű, 2020. szeptember 21. napján megjelent antológiának, mely tizenhét kortárs szerző által újraírt ismert meséket tartalmaz, különféle marginalizált vagy hátrányos helyzetű csoporthoz tartozó szereplőkkel, gyakran mai környezetbe helyezett történetekkel.

Az alperes által kiadóként üzemeltetett www.magyar nemzet.hu internetes oldalon 2020. október 12. napján Meseország: mit mond a tudomány? címmel jelent meg cikk. Az írás bevezető része ismerteti, hogy a miniszterelnök is hangot adott véleményének a megjelent könyv kapcsán, miszerint Magyarország „a homoszexualitás tekintetében egy toleráns, türelmes ország”, ám a toleranciának és a türelemnek van határa, van egy átléphetetlen vörös vonal. E könyv – s kiadásával a Labrisz Leszbikus Egyesület – átlépte a vörös vonalat, „és én ebben összegzem a véleményemet: hagyják békén a gyerekeinket”.

A továbbiakban a cikk tájékoztat a különböző politikai közegek felháborodásáról, majd ismerteti azokat a tudományos kutatási eredményeket, amelyek a homoszexualitás kialakulásának genetikai hátterét és a környezeti hatások szerepét igazolják és arra a kérdésre keres választ, hogy van-e valamilyen társadalmi, politikai felelősség, államérdek azzal kapcsolatban, hogy milyen hatás éri a gyerekek pszichoszexuális fejlődését. E körben három álláspontot ismertet és véleményez, végezetül a könyvhöz és a felpereshez kapcsolódóan a következőket fogalmazza meg.

A Meseország mindenkié című könyvet a pedofiliához, a Labrisz Leszbikus Egyesületet pedig egy pedofil szervezethez hasonlóan kell megítélnünk. Mert végül is erről van szó. A pedofiliát az áldozat életkora teszi bűncselekménnyé, nem a hetero- vagy homoszexualitás. A jobboldali-konzervatív véleményközegnek ezt kell képviselnie, ezt kell szembeállítania a baloldali-liberális-progresszív véleményközeg gyűlölködésről, uszításról, alkotmányos jogok sárba tiprásáról, az igazságosság és az egyenlőség sérelméről, a „kisebbség” idejekorán történő megértéséről és elfogadásáról történő beszédével.

A cikk megjelenését követően visszaesett az egyesület „Melegség és megismerés” programjával kapcsolatos meghívások száma, valamint a felperest a Facebookon és a szervezet e-mail címén is támadások érték, hasonlóan a könyvüket árusító könyvesboltok dolgozóihoz.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte.

A felperes ellenkérelmében az alperes fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint az alperes perköltség viselésére kötelezését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. A kereset tárgyává tett írásba foglalt közlést szövegkörnyezetében vizsgálta. Az nem volt értékelhető sem a felperes által hivatkozott becsületsértő tényállításként, sem jóhírnévsértés megállapítására alapot adó következtetésként. Az alperes újságírója közérdekű ügyben kifejtett, jelentős társadalmi vitát kiváltó témakörhöz kapcsolódóan értékítéletet fogalmazott meg, kétségtelenül túlzó és provokatív módon, ugyanakkor az írásból kitűnik, hogy milyen logika mentén, milyen célkitűzéssel és milyen indokok alapján került sor az álláspontjának közlésére. Figyelemmel arra, hogy a sérelmezett közlés közügyek vitatása során hangzott el, a felperes közszereplő, ekként tűrés kötelezettsége fokozott, a kifogásolt összehasonlítás olyan értékítélet, amely nem lépte túl a szabad véleménynyilvánításhoz való jog kereteit. A figyelemfelkeltés érdekében a sajtó számára az erős, provokatív közlések megfogalmazása is megengedett a közügyek vitája során. A véleménynyilvánítás alapjogába való beavatkozás szükségessége nem merült fel.